

2/2013 ročník 8

ČERVEN 2013

BUNKA

ZŠ A MŠ POVRLY

Milí čtenáři Buňky.

Je zde poslední číslo našeho časopisu v tomto školním roce. Jde již o druhé vydání v novém „kabátě“ a tentokrát je zase o něco šikovněji zpracované než to první. Největší zásluhu na tom mají žáci z předmětu Tvorba časopisu, kterým tímto moc děkuji.

Nejen jim přeji krásné, klidné, pohodové a hlavně slunečné prázdniny, ještě před tím vydařenou školní akademií a v září opět nashledanou.

Vaše Buňka

Ekoodit
Den Země

POZVÁNKA NA ŠKOLNÍ AKADEMII

Jako každoročně se na konci školního roku koná školní akademie, kde vystoupí naši spolužáci se svými vystoupeními, ocení se nejpilnější žáci, rozloučíme se s 9. třídou a mnoho dalšího.

Proto srdečně zveme všechny rodiče, známé, kamarády dětí i bývalé žáky, aby se přišli podívat 27. 6. od 18:00 na ŠKOLNÍ AKADEMII do kina Povrly.

Střípky z MŠ

Z parlamentu

Orienták

Mc Donald's cup

Pohár rozhlasu

Etika - příběhy

Kinderiáda

Projekt Praha

Lesní exkurze

Z hodin českého jazyka

Co se děje ve školní družině

Zpráva z parlamentu.

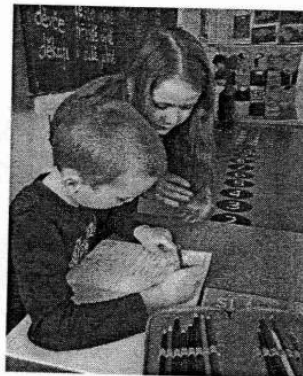
Tak jsme zase měli možnost předstoupit před žáky jako učitelé. Vybrali jsme si třídu a předmět, domluvili jsme se s učiteli na tématu a šli jsme na to. S obavami, ale za zkoušku nic nedáš. A jak to viděly naše parlamentní učitelky?

Nikola Trejbalová, 7. třída

Ve středu jsme na schůzce parlamentu vymýšleli program na další měsíc. Napadlo nás, že bychom mohli zase učit. Stejně jako minulý rok. S Káťou Utišilovou jsme se domluvily, že budeme učit dějepis v 6. třídě. Chvíli jsme váhaly, ale pak jsme se rozhodly. V pondělí 15. 4. jsme nastoupily do hodiny dějepisu. Moc nás to bavilo, byla to zábava. Byly jsme rády, že nám paní učitelka Hájková pomohla.

Karolína Hokrová, 4. třída

Dne 8. 4. 2013 jsem první hodinu učila v 1. třídě. Prvňáčci byli hodní. Pár jedinců si zapomnělo slabikář nebo týdenní plán. Rozdávala jsem také jedničky. Děkuji paní učitelce Hamplové, která mi hodně pomohla. Snad se tato akce bude konat i příští rok.

Proč chodit do Žákovského parlamentu? Protože mě to baví!

Možná mnohé z vás napadlo, co vaše spolužáky láká do Žákovského parlamentu.

Já osobně do parlamentu chodím již od 5. třídy a proč vlastně ne? Během parlamentu mám možnost pomoci škole v rozvoji, jsem ve skupině s partou lidí, které znám již delší dobu a dostatečně jim rozumím a dokáži bezproblémově spolupracovat. Stále si myslíte, že to není zábavné?

Jednou za dva týdny se všichni společně sejdeme v učebně etické výchovy a řešíme problémy této školy, nebo se snažíme vymyslet zábavné projekty jak pro vás, tak pro učitelský sbor.

Petra Pocklanová

Jak jsme obhajovali titul Ekoškola...

Dne 10. 6. 2013

Už podruhé se naše škola přihlásila k obhájení titulu Ekoškola, kam se zapojilo přes 40 škol v České republice. Po dlouhém a pečlivém připravování jsme konečně mohli přivítat auditory. 6. května nastal den, kdy měla kontrola dorazit do školy. Jakmile jsme auditory přivítali, zavedli jsme je k paní ředitelce. Celý den jsme je pak prováděli po areálu školy. Cestou jsme jim popisovali, jak na naší škole v programu Ekoškola pracujeme, kde co máme a jak co vedeme. Velmi se jim líbila naše dobrá spolupráce s mladšími žáky. Také je zaujal náš bazén a výzdoba školy. Při prohlídce odborné učebny EVVO jsme auditorům ukázali pokus s vodou našeho potoka, přehrady a Labe. Jednu z auditorek pokus natolik zaujal, že po nás chtěla udělat rozbor pH vody ze vzorku liberecké studánky. Z celého dne máme celkem dobrý pocit a doufáme, že titul opět obhájíme.

Dominika Škodová a Tereza Pechová

... a jak jsme titul Ekoškola obhájili !

Dne 17. 6. 2013

Na naši školu dorazila radostná zpráva, že na základě auditu ekoškoly uskutečněném v pondělí 6. května **naše škola obhájila titul Ekoškola**. Protože jsme obhájili již podruhé, zůstane nám titul Ekoškola tentokrát po dobu celých čtyř let. Velké ocenění za zásluhu na úspěchu zaslouží zejména členové ekotýmu, kteří auditory po naší škole během auditu provázeli a pohotově odpovídali na jejich všetečné a velmi podrobné dotazy. Za výbornou práci, a to nejen během auditu, ale i v průběhu roku, budou na konci školního roku odměněni. Na výsledku auditu mají pochopitelně nemalou zásluhu také všichni žáci a učitelé, kteří se na něj svědomitě připravili, což ocenili auditoři zejména při prohlídce jednotlivých tříd. Ani bez pomoci provozních zaměstnanců by výsledek auditu nebyl takový, jaký je. Dík za spolupráci patří i našim paním uklízečkám, paním kuchařkám a panu školníkovi. Podrobnou zprávu z auditu s konkrétními informacemi o tom, co auditoři na naší škole ocenili nejvíce, si můžete přečíst na webové stránce školy v rubrice Ekoškola.

Mgr. Hana Vaněčková

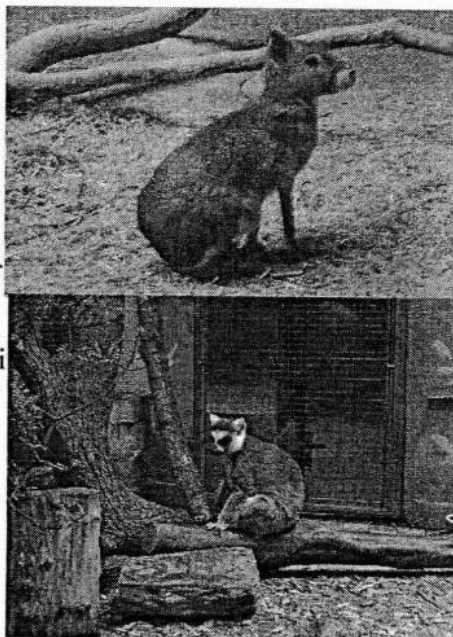

Den Země v ZOO

V sobotu 20. dubna se žáci Lili Toová, Denys Polukhin, Míša Šípková, Nikol Bárťlová, Nikola Trejbalová, Tereza Nožárová, David Štekr, Vilda Vaněk, Tereza Pechová, Veronika Strnadová, navíc dorazila i Veronika Kohlová, zúčastnili aktivní formou oslav Dne Země, které pořádala ústecká ZOO.

Pro dětské návštěvníky si na svém stanovišti připravili různé soutěžní úkoly, ve kterých malí návštěvníci zoologické zahrady prokázali své výtvarné nadání, schopnost složit puzzle z fotografie zvířat. Pro starší děti byla připravena soutěž s kvízovými otázkami. Děkujeme jim za pěknou reprezentaci školy při této akci.

Mgr. Eva Hájková

Co se děje ve školní družině?

Dopravní soutěž

V měsíci dubnu jsme si uspořádali dopravní soutěž pro školní družinu. Prostory před školou se proměnily na dopravní hřiště s cílým cyklistickým provozem. Ještě před samotnou soutěží děti vypracovávaly dopravní testy, které jsme použili z internetového portálu Besip.cz. Testy byly rozděleny na jednotlivé věkové kategorie, po vyplnění byly vyhodnoceny a uděleny příslušné body.

Druhá část dopravní soutěže se skládala z praktických dovedností jako je poznávání dopravních značek, jízda zručnosti, schopnost zastavení na přesném místě a slalom mezi kužely.

Valná většina soutěžila s jízdním kolem, čtyři závodníci měli koloběžky. Celkové výsledky dopadly takto:

kat. kolo

1. místo Jára Vodvářka a Lukáš Bujný

2. třída
Honza Peřich

3. třída
Michal Pittner

2. místo Matyáš Differenz

Petra Jakabová

Tomáš Kotlaba
Jasmína Rajtorová

3. místo Adam Salač

David Loskot

kat. koloběžka

1. místo Matěj Karvánek

2. místo Anežka Šípková a Denis Ašenbrener

Dárek k Svátku matek

Pro maminky si děti vyrobily korále ze samotuhnoucí hmoty. Nejprve si vymodelovaly kuličky, do kterých udělaly špejlí otvor na provlékání. Korálky se nechaly uschnout do druhého dne. Potom si je každý navlékl na špejli a natřel akrylovou barvou. Tady záleželo na fantazii autora. Po natření dvěma vrstvami si každý korálky ještě dozdobil jinou barvou. Po zaschnutí si je děti navlékly na kůži a odnesly domů předat je maminkám k jejich svátku. Prý se velmi líbily.

Bc. Karla Suková

Žáci 8. třídy si mohli vyzkoušet, zda v sobě naleznou básnického ducha. Jejich úkolem bylo vymyslet báseň na libovolné písmeno. Během této hodiny si mohli také okusit, jaké to je vymyslet báseň či příběh na počáteční písmeno jimi zvoleného slova. Jejich práce dopadly velice zajímavě a zaslouží si pochvalu. No, posuďte sami.

*Hokej je zábavná hra,
O které víš ty i já,
Když ho jdeme hrát,
Emil se začne hned prát,
Jelikož ho má rád.*
Vilém Vaněk

C

*Ucho připomíná C, které máme,
díky němu slyšíme.
Šťouráme se v uchu, abychom tam čisto měli,
abychom se v zadku nehrabali.*

Filip Zajíc

*Krajina se mihotá v dáli.
A listí šumí v závanech větru.
Tvorové, co tam žijí, běhají dál a dál.
Královna tam tiše sedí na pařezu vprostřed polí.
A závan větru kolem ní všechno hezky rozezní.*

Kateřina Lachmanová

T

*Stolek v pouliční asijské restauraci stojí
a lidé si kolem něho jen v podvečeru chodí.
Nikdo si ho nevšimne, nikomu jeho smutek
srdce netáhne.
Proč zlý osud stolec má, když si ho tenkrát
koupil jeden moc hodný pán?
Copak vám to k smutku není, když jeho sny se
pomalinku v prach mění?*

Petra Pocklanová

A na závěr bychom vám chtěli představit jednoslabičný příběh

Byl pán a měl dům. Ten dům stál. Ten pán měl psa v do-mě. Ten pán šel hrát na kolt. Pán byl d'as, pes byl zlý a zdrav. Dům spad a pes raf, raf, štěk, štěk a pán vzdech. Pes je sám, má co jíst? Pes se dal v běh, co je les. Chlap sáh níž, tam měl kolt a pes vzdech. No a pak vstal a žil dál, jak bůh psů. Má se líp, než jak pes. KO

Daniel Pech

Návrat asasína

Jednoho krásného zimního večera, kdy v celém Londýně začaly svítit lampy na ulicích, se jeden prodejce drog vracel domů za přítelkyní, a aby byl doma co nejdříve, vzal to malou uličkou, kterou nikdo jiný nechtěl projít, protože už od prvního pohledu vypadala nebezpečně. Dealer však tudy chodil už několikrát a nikdy ho nic zlého nepotkalo. Neuvěřitelně se těšil na horkou koupel a na teplou večeři s jeho milovanou. Celý bez sebe šel kolem páchnoucích popelnic a toulavých koček, které vyjídaly zbytky z nedaleké restaurace. Najednou ho něco vylekalo. Byly to kroky! Jako by ho někdo sledoval. Dealer s husí kůží zrychlil, skoro běžel. Jenomže jeho pronásledovatel začal utíkat a dealer okamžitě zpanikařil. Pokoušel se mu zdrhnout, jak jenom mohl. Když už si myslel, že ho setřásl, podíval se za sebe. Nikoho nespatriil. Když se ale otočil zpět, v tu ránu slyšel zvuk čepele a poté cítil bolest, jakou nikdy před tím. Čepel pronikla dealerovi přímo do srdce, náhle se skácel na zem, cítil chlad. Před očima viděl temný stín, jako by to byl přelud. Vrah sledoval, jak jeho cíl padá k zemi a pomalu umírá.

Druhý den na místě činu stáli kriminalisté, kteří právě zahájili vyšetřování. Hledali stopy kolem mrtvého těla, ale vždy je vyrušili novináři, kteří chtěli získat co nejvíc informací do večerních zpráv. Hlavní poručík už nevěděl, co s nimi dělat, tak jim jednoduše řekl: „Nyní vám nemohu nic sdělit, zrovna jsme zahájili vyšetřování, ale slibuji, že až získáme nějaké nové informace, hned vám vše řeknu“. Najednou, procházel davem detektiv Spirit „Milí novináři, nemáte tu co dělat, takže se sbalte a odklusejte pryč. Máme tu práci.“

Vtom se hned přidal poručík: „Omluvte prosím detektiva Spirita, nejspíš nemá svůj den.“, pak se obrátil k detektivovi: „Co to provádíte Spirite, nemáte snad svůj den? Detektiv neodpověděl. „Posloucháte mě, Spirite?“ „Ano, poslouchám!“ vykřikl Spirit „Proč vám mám ale odpovídat, když je to na mně vidět?! Radši si prohlédnu toho nešťastníka, než mi zkazíte náladu ještě víc.“ Spirit přišel k mrtvému dealerovi, chvíli se díval kolem sebe. Nikde neviděl žádné stopy. „Zajímavé, jak vidím, tak si vrah vůbec nedal záležet, jenom ho probodl nějakou kudlou a poté zmizel beze stopy.“ Poté mu prohledal kapsy. Našel v nich ID, řidičský průkaz, 2 lístky na fotbal a potom obálku se zvláštní pečeti. „Hmm, náš nešťastník se jmenoval Daniel Ford, bylo mu 42 let a pocházel z Liverpoolu,“ řekl klidným hlasem detektiv. „To jméno mi něco říká. No ovšem, Ford byl jeden z největších drogových dealerů v Evropě.“ Poté mu detektiv skočil do řeči: „A podívejte se na tu obálku. Je na ní pečeť. Nevíte, co je to za pečeť?“ Mezitím přišel jeden policista, nováček jménem Curt. Ihned tu pečeť poznal a vykřikl: „To je pečeť asasínů!“ „Asasínů?“ divil se Spirit „Přesně tak, jsou to nájemní vrahové. Zabijí lidi, kteří jsou pro člověka nebezpeční. Ve středověku o nich vyprávěl skoro každý. Stejně tak jako v 16., 17., 18. století, a dokonce ve 20 století. Myslel jsem si, že už neexistují, ale jak vidím, tak ještě jo.“ Všichni na Curta zírali celkem udiveně, nechtěli mu uvěřit. Spirit okamžitě otevřel obálku.

Byl v ní vzkaz : **VŠICHNI LIDÉ MUSÍ JEDNOU PIKAT ZA SVÉ ČINY!**

„Je vidět, že hledat pachatele nemá smysl pánové. Jeho nelze chytit, je jako duch.“ „Asi máte pravdu,“ řekl smutně detektiv. „Konec vyšetřování lidí, případ je uzavřen.“ „Co?!“ divili se lidé, „už jste našli pachatele?“ Curt odpověděl: „Ne, v Londýně pobíhá maskovaný strážce. Lovec zlých lidí a spasitel těch dobrých. Je to postrach grázlů.“ „To mi chceš říct, že tu lítá superhrdina?“ smál se jeden z kriminalistů.

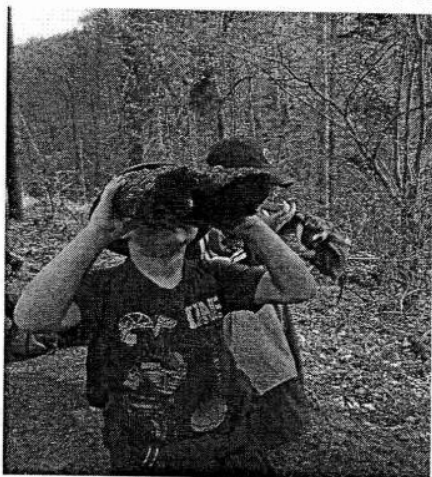
„Ne, pobíhá tu asasín,“ opravil ho Curt. Na střeše stál muž s kapucí na hlavě hledící na odjíždějící pohřební auto a na policisty vracející se na stanici. Poté zas pohlédl na pohřebák a řekl si: „**Všichni zlí lidé musí jednou pikat za své činy!**“

Jak to dořekl, se otočil a zmizel.

Jiří Švadlena, 7. třída

Prvníáci se učili o lese v lese. O tom, co zde zažili, vám napsali zprávičky.

24. 4. Byli jsme s panem Málkem v lese. Pan Málek nám vysvětlil, co dělá hajný, lesník, dřevorubec. Hajný se stará o lesní zvěř, lesník o stromy. Dřevorubec pracuje v lese a kácí stromy. Na exkurzi se mi líbilo.

Sabina Budínská

Byla lesní exkurze. Pan Málek nám vyprávěl o tom, jak je důležité starat se o les a stromy. Celá třída hrála hezkou lesní hru. Holky poté sbíraly po lese odpadky. Pak jsme opékali buřty. V lese se mi líbilo.

Daniela Cabajová

Příběhy na jedno písmeno

Jakub Jehlička

Papoušek po poledni prozobal pytlík pochoutek. Přišel přitroublý pes. Povídá: „Papouchu, půjč prosím pět pochoutek.“ Papoušek povídá: „Po pouchoutkách psi prasknou, padej!“ Pán půjčí pušku. Puškou pálí po psech. Pic! Pes pošel. Papoušek povídá: „Průšvih!“ Proč pes papal pochoutku, pitomeček. Pán položil pušku. Popil pivo. Pak přišel příšerný pařák. Pomoc přišla pozdě. Pán pošel. Pro psy plyne poučení. Pochoutky patří pod poklice popelnic.

Ondřej Mička

Malý mazel Míša

Malý mazel Míša mele maso mlýnkem. „Máme málo masa, mami“ mluví.
„Mouky máme moc, mami“ mluví.

Zamyšlení z etiky

Milá maminko,

to jsem já, Dmitrij, tvůj syn. Stýská se mi po tvém obětí, po tvé lásce. Nevím, proč jsi mne vyhodila na ulici. Myslím, že jsem byl celkem hodný syn, ale ty jsi to asi neviděla, proto jsem smutný. Po nocích spím na nádraží nebo u vodovodních trubek, kde je alespoň trochu tepleji než venku. Bydlím tu ještě s třemi dětmi, které utekly, protože je rodiče mlátili. Jmenují se Táňa, Ivaň a Alexej. Všichni společně žebrajeme, jen abychom měli na alkohol, cigarety a lepidlo na fetování. Lidé jsou hodní, dávají nám jídlo, peníze, ale policisté a starší bezdomovci nás bijí a vše nám berou. Pořád bydlíš s tím špatným pánem? Jestli ne, přijed' si pro mě do města na nádraží, na stanici metra Leningradská. Tvůj syn, Dmitrij.

Bůh. Pomůže?

Jsem Halás a bydlím v Paříži. Můj příběh začal v Lýbii, kde vypukla občanská válka. Proto jsme s maminkou utekli do Paříže, kde jsme chtěli začít nový život.

Po příjezdu jsme neměli moc peněz, a tak maminka začala s prostitucí, abychom měli alespoň nějaké peníze na jídlo. Bohužel maminku pobodal zákazník tak, že zemřela. A já jako devítiletý chlapec jsem začal žít sám na nádraží metra. Každý den se modlím, jen abych měl na jídlo, oblečení a základní věci. Modlím se, abych se dostal alespoň do sirotčince nebo do nějaké rodiny. Nechci se uchýlit ke zločinům, ale žebrať nemůžu navěky. Mám tu kamarády, kteří jsou ve stejné situaci. To nás drží při životě.

Ale, co když mě opustí. Co budu dělat?

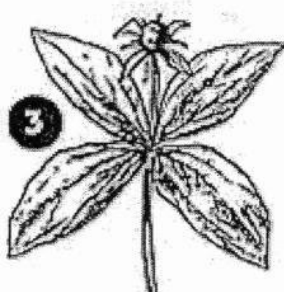
Filip Zajíc, 8. třída

V lese žije ohromné množství rostlin a živočichů. Některé jste poznali v minulém pracovním listu, nyní se seznámíte s dalšími.

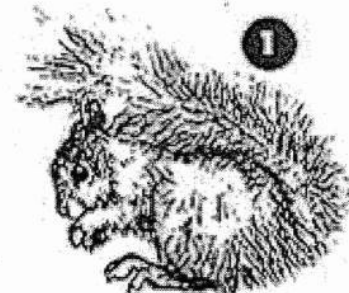

Kdo je kdo?

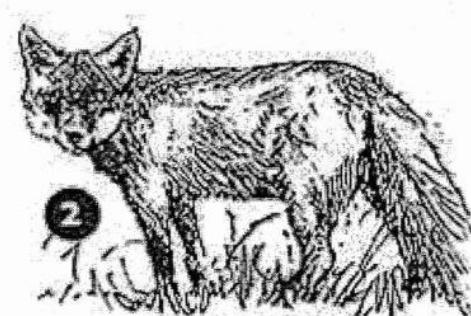
Na obrázcích vidíte 12 obyvatel lesa. Do každého řádku doplňovačky napište jméno jednoho z nich. Třináctého najdete v tajence.

3

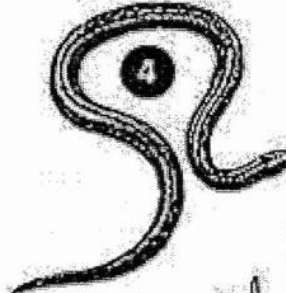
1

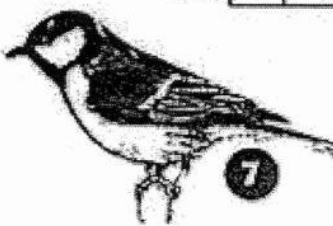
2

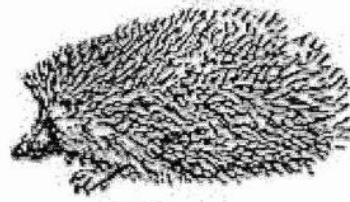
5

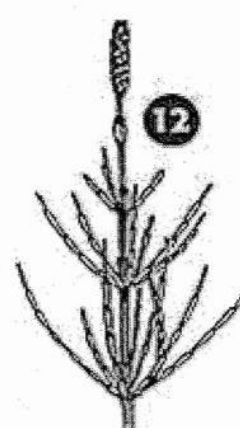
4

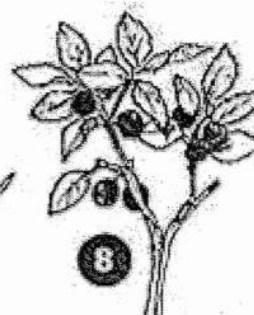
7

9

12

8

11

6

10

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

A jsme tu opět s etickou kreativitou.

"Vyberu z hromádky 4 podstatná jména, 1 sloveso, 1 přídavné jméno. Vylosuji si žánr, v jakém svůj příběh napíši. Pohádka, detektivka, báseň, povídka? Panečku, co já vymyslím?"

"Sestavuji dost složitě rozstříhaný obrázek, něco jako puzzle. A pak vymyslet příběh. Copak mě asi napadne?"

Tak takhle určitě přemýšleli žáci 7. a 6. ročníku nad tématem příběhu. A jak to dopadlo?

Přečtěte si a pobavte se.

Mgr. Jaroslava Melounová

Autor: Ondřej Budvesel

Slova: kluk, stůl, konvalinka, růže a prohrát.

Žánr: detektivka.

Detektivka

Tak a teď vám povím hrůzný příběh zavražděného kluka. Stalo se to v osmdesátém roce minulého století v Las Vegas, v jedné herně. Chlapce táhla velká vášeň k hazardu. Bohužel se mu to jednou vymstilo.

Když k případu přijel detektiv Karel, nejdříve se vylekal nad tou spouští. Na herním stole ležela konvalinka a bílá růže rudě zbarvena krví.

„Někdo ho brutálně umlátil tupým předmětem,“ řekl doktor.

„Kdy byl zavražděn?“

„Zatím nevím. Asi kolem 3. až 4. hodiny ranní.“

„Byla nalezena vražedná zbraň?“

„Taky ne.“

„Nevadí, děkuji.“

V tom si Karel povšimnul baseballové páčky od krve.

To by mohl být ten tupý předmět, pomyslel si, ale nikomu nic neřekl.

„Je zde očitý svědek?“ zavolal detektiv kamsi do davu. Předtím hlasitý šum náhle ztichl. Hernou se rozprostřelo napínavé ticho.

To přerušil až mužský hlas: „Já. Já jsem to celé viděl a znám vraha!“

„Proč jste nám to neřekl hned pane....“

„Blue, jmenuji se Blue.“

„Dobře, pane Blue, co přesně jste viděl?“

„No, tady seděl ten pán.... vytáhl zbraň a poté jsem již slyšel jen tři výstřely.“

„Proč jste nezavolal na policii?“ „Já, no....“

„Protože jste vrah! Tolik vás trápilo, že jste prohrál s tím klukem, že jste ho zabil a ukradl mu všechny peníze.“

Autor: Karolína Malíková

Slova: zakřiknutý, letěl, panenka, nůžky, židle, nástěnka.

Žánr: detektivka

Panenka se vrací

Byla jednou jedna Panenka, která šla jako vždy na procházku. Vešla do lesa a vtom uviděla srnky, které se pásly a pochutnávaly si na lesní travičce. Na stromě visela nástěnka s nápisem: NESTŘÍLET VYSOKOU ZVĚŘ!

Sedla si na kámen a rozbalila si svačinu. A vtom se u ní ocitli dva muži s pistolemi. Panenka byla zakřiknutá a nevěděla, co dělat. A tak se dala na útěk. Muži běželi za ní. Panenka zakopla o kámen

a upadla na zem, byla v bezvědomí. Muži ji svázali a odnesli ji do jeskyně. Za dva dny se probudila a bolela ji hlava. Její rodina měla o ní strach, a tak zavolali policii a začali ji hledat. Uběhlo několik dní a po Panence nebylo ani stopy. Ve vesnici se tuto zprávu dozvěděl jeden chlapec, který velmi dobře znal Panenku. A tak se rozhodl, že ji půjde hledat. Vzal si letadlo a letěl. Z letadla uviděl dva muže, kteří vycházeli z jeskyně. Přistál na zamaskované místo, které bylo hned za jeskyní. Vešel dovnitř a uviděl tam svázanou Panenku na židli. Přiběhl k ní, vytáhl nůžky a přestříhl provaz. Bezvládnou Panenku rychle odnesl do letadla a letěl s ní nazpět. Přistáli ve vesnici, kde všichni čekali, jak to dopadne. Celá ves byla šťastná, že Panenka žije. Policie odchytila oba muže a nakonec je zavřela do věznice.

Pohár rozhlasu v atletice 15. 5. 2013

Ve středu 15. května se žáci a žákyně z šesti a sedmé třídy naší ZŠ zúčastnili atletických závodů v Ústí nad Labem. Žákyně obsadily konečné 12. místo. Trochu doplatily na nováčkovskou nervozitu při soutěžích. Holky ale statečně bojovaly a získaly cenné zkušenosti do dalšího závodění. Nejlepší výkony předvedly Nikol Bártlová (4. místo skok - vysoký, 9. místo – běh na 600 m) a Míša Šípková (11. místo – běh na 60 m). Žáci si vedli o poznání lépe a skončili na 8. místě z 13 družstev. Soutěž byla nesmírně vyrovnaná, vždyť ke 4. místu chybělo pouhých 87 bodů (tj. např. 1 vteřina při běhu na 60 m nebo 10 cm ve skoku vysokém). V jednotlivcích se úspěšně prosadili Zdeněk Erlebach (4. místa ve skoku dalekém a běhu na 60 m), Kryštof Besser (13. místo – běh na 1000 m), Denys Polukhin (8. místo – hod míčkem, 9. místo – skok vysoký) a navíc kluci skončili na skvělém druhém místě ve štafetovém běhu. Kompletní výsledky najdete na nástěnce u tělocvičny a stránkách školy. Všem děkujeme za dobrou reprezentaci školy.

Bc. Štěpán Hauzner

Povrláci na Kinderiádě 2x bramboroví

Naše škola se již několik let zúčastňuje atletické soutěže Kinderiáda, která je určena pro žáky 2. – 5. třídy. Nominaci udělal p. učitel Hauzner, na soutěž jsem jel jako doprovod já. Městský stadion v ÚL je ve fázi přestavby, ale závodníkům rozkopané tribuny nevadily. Přijelo úctyhodných 29 škol, mnohé jsou sportovně zaměřeny. Konkurovat jim přijel náš osmičlenný tým. Zde jsou uvedeny výkony a umístění jednotlivců:

Kristýna Glosová - 60 m – 12,6 – 26. místo, skok z místa – 134 cm – 27. místo
Týna Bártlová - 60 m - 10,2 - 5. místo, hod míčem - 4,20 m - 24. místo
Natálie Bujná - 60 m - 10,3 - 4. místo, kriketák - 23 m - 11. místo
Terka Pizingerová - 60 m - 10,2 - 13. místo, dálka - 317 cm - 23. místo

Jára Zápotocký - 60 m – 11,5 – 23. místo, skok z místa – 157 cm – 11. místo
Michal Pittner - 60 m - 11,0 – 21. místo, hod míčem - 4,39 m - 28. místo
Matěj Mička - 60 m - 10,7 – 18. místo, kriketák - 25 m - 25. místo
Matyáš Schick - 60 m - 9,6 - 4. místo, dálka - 384 cm - 6. místo

Gratulujeme všem, kteří se umístili v první desítce, ale i ostatní se snažili.

Ceny předával a s naším týmem se ochotně vyfotografoval známý desetibojař Tomáš Dvořák, momentálně reprezentační trenér našich atletů.

Mgr. Michal Bürgermeister

Mistři, mistři...

Tak zněl pokřik, který nás 22. 5. v Teplicích doprovázel na cestě z **Krajského přeboru škol v orientačním běhu**. Orientáři ve složení **Natálie Bujná, Mája Vlčková, Ondra Vaněček, Ondra Jeníček a Matěj Hnízdil** poprvé v historii této školy získali **1. místo v kategorii HD5**. A nejen to. V jednotlivcích doslova „vyžrali“ ta nejlepší místa – 1. místo Mája; 2. místa Natálie, Matěj; 3. místo Ondra J., 4. místo Ondra V. **Zaslouží velký obdiv a uznání**, protože pustit se sám do neznámého lesa jenom s mapou a buzolou, najít všechny správné kontroly, neztratit se a přiběhnout do cíle, **je opravdu výkon**. Všichni z nich vědí, o čem mluvím. Den předem jsme totiž vyjeli do Ostrova na první trénink v terénu. Den už pomalu končil, honily se mraky, sem tam sprchlo a my odvážně, v tu chvíli ještě nadšení, pobíhali s úsměvem na tvářích společně po lese. Šťastná chvíle trvala jen do té doby, než každý sám vyrazil na „ostrý závod“. Jedině tak jsme mohli zjistit, jak na tom doopravdy jsou. A jak to dopadlo? Někteří úspěšně dorazili do cíle, začali diskutovat nad mapou a popíjeli limonádu, někteří z nich se nedobrovolně podívali až za hranice republiky do Německa. Naštěstí dodrželi jedno ze základních pravidel orientáku: „Pokud nevíš, kde jsi, vrať se stejnou cestou nazpátek tam, kde jsi ještě věděl!“

Mně nezbývá než jim poděkovat za reprezentaci, vynikající sportovní výkon a příští rok hurá za obhajobou titulu.

V. Slezáčková

Ondra Vaněček

Ve středu 22. 5. 2013 byl krajský závod v orientačním běhu.

Sešli jsme se na nádraží v 7:35, vlak nám jel v 7:43.

Jeli jsme do Teplic v Čechách. V Teplicích jsme přestoupili na trolejbus. Když jsme došli na start, tak jsme 1 hodinu čekali na instrukce. V naší kategorii byly tři školy. První startovala Natálie Bujná, potom Ondra Jeníček, pak Markéta Vlčková, potom Matěj Hnízdil a nakonec já. Holky a kluky rozdělili zvlášť. Kluci obsadili 2., 3. a 4. místo. Holky obsadily 1. a 2. místo. Naše škola byla celkově první a získala pohár a byli jsme 1. z tří škol.

Po předávání cen jsme šli na trolejbus. Potom jsme nastoupili na

vlak. Když jsme dojeli, tak jsme se rozloučili a šli do svých domovů.

Markéta Vlčková

V 7:35 jsme měli sraz na nádraží v Povrlech. Jeli jsme vlakem do Teplic v Čechách, když jsme dojeli, tak jsme jeli trolejbusem ke škole v Teplicích. Běželi jsme lesem po jednom. Já startovala 3. Viděla jsem první kontrolu, tak jsem k ní běžela a cvakla jsem si, že jsem u ní doopravdy byla. Nemohla jsem najít zbývající 4 kontroly. Nakonec jsem je našla a doběhla jsem do cíle. Potom bylo vyhlášení, ve kterém nejdříve vyhlásili skupinu D5 (dívky), tam jsem byla já a Naty. Překvapilo mě, že jsem skončila na 1. místě. Naty skončila hned za mnou na 2. místě. Dále bylo vyhlášení H5 (hochů), kde byl Matěj Hnízdil a Ondra Jeníček. Matěj skončil na 2. místě a Ondra doběhl 3. Po vyhlášení dívek a hochů bylo vyhlášení škol. Naše škola se umístila na 1. místě a dostali jsme pohár. Moc se nám to líbilo.

McDonald's Cup 2013

Velkým úspěchem skončil včerejší turnaj McDonald's Cup pro naše mladší žáky. V konkurenci 12 týmů získali stříbrné medaile. Družstvo složené z žáků 2. a 3. třídy výborně reprezentovalo naši školu. Hladce vyhrálo svou základní skupinu a ve finálových bojích dokonce dlouho sahalo po celkovém vítězství. Kluci hráli opravdu skvěle a získali obdiv trenérů, diváků i rozhodčích. O pohár za druhé místo a o góly se zasloužili bratři Jára a Jirka Zápotočtí, Jirka Štofčo, Lukáš Coubal, David Loskot, Riša Jozífek, Tomáš Kotlaba, Michal Pittner, kapitán a zároveň brankář Dominik Kubín. Všichni zaslouží pochvalu za perfektní reprezentaci školy. Hoši děkujem!

Bc. Štěpán Hauzner

Projekt Praha

1. třída v Praze

V pátek 3. 5. 2013 se vydali prvňáčci, jejich rodiče a přátelé školy v rámci celoškolského projektu do Prahy. Letošním tématem byla doprava. Po příjezdu vlakem na nádraží Holešovice jsme jeli metrem a tramvají do vozovny v Praze – Střešovicích, kde se nachází jedinečná sbírka památek z historie městské hromadné dopravy v hlavním městě České republiky. Opět tramvají jsme se přesunuli k Petřínu. Lanovka nás dopravila na vrchol. V zrcadlovém bludišti jsme se moc nasmáli. Při pěším sestupu jsme se zastavili v Magické jeskyni. A už hurá na vlak!

Mgr. Ivona Hamplová

Ve čtvrtek 2. května jsme my, žáci 7. třídy, v rámci projektu Praha navštívili hlavní město s cílem seznámit se s historií židovského osídlení Prahy i českých zemí prostřednictvím návštěvy Pražského židovského muzea. U Hlavního nádraží, plni energie jsme vyrazili za stanoveným cílem. Nedaleko nádraží jsme si prohlédli nejnovější funkční synagogu v Praze, tzv. Jubilejní. Na Královské cestě jsme se setkali a rychle spřátelili s přemyslovským králem Václavem II. Jeho Veličenstvo se s námi vyfotografovalo, což velmi potěšilo paní učitelku Hájkovou. Na Staroměstském náměstí již některé z nás bolely nohy, tak uvažovali o návštěvě thajského salonu. Následovala prohlídka expozic Pražského židovského muzea, které se nacházejí v Maiselově, Španělské, Pinkasově synagoze. Velice pozorně jsme poslouchali výklad pana průvodce, který nám velmi zajímavě a poutavě přiblížil jednotlivé expozice. Na Starém židovském hřbitově jsme položili na hrob rabího Löwa papírky se svými přáními, která se nám tímto určitě splní. Na závěr jsme navštívili nejstarší funkční synagogu v Evropě, Staronovou synagogu, před kterou jsme se nechali vyfotit. Při zpáteční cestě jsme se ve vlaku velmi bavili tanečními kreacemi našich spolužáků a těšili se na zítra do školy.

“Sedmáci“

31. 5. se naše devátá třída vydala na svůj každoroční výlet do Prahy. Čím byl tento výlet zvláštní? Byl poslední, a už to znamenalo velkou výzvu. Cesta do Prahy utekla jako voda, samozřejmě jsme si povídali, smáli se a snažili se zabavit nejen sebe, ale také lidi v našem okolí. A začala ta naše velká výprava do Národního technického muzea. Musela jsem se usmát, když jsem viděla ty jiskřičky v očích všech kluků a některých děvčat při vstoupení do budovy s auty, letadly, koly a motorkami. Líbilo se mi pozorovat pana učitele Skálu a pana učitele Hauznera jako náš doprovod, kteří vypadali opravdu nadšeně. Bylo vidět, že každý si tu našel své místo a řekl si: „Páni, tak tohle bych chtěl.“ Po návštěvě v muzeu jsme se rozprchlí po Praze. Byl čas vrátit se domů. Cesta vlakem byla stejně zábavná jako do hlavního města. Možná jste si mysleli, že nás unavíte. Tak jsme vám ukázali, že ne. Tímto naše společná cesta jako žáků základní školy končí. Myslím si, že výlet se zařadí mezi jednu nejhezčí zážitek, které jsme za devět let prožili.

Kateřina Utišilová

Škola v přírodě

Tak, jako každý rok i letos jely starší děti z MŠ na školku v přírodě. V rámci pedagogické praxe jsem se také

zúčastnila. Tentokrát se jelo do Kytlice. Velmi jsme se těšili, jaká bude naše „námořnická výprava“ 😊 Ráno v pondělí 27. května jsme se všichni sešli na nádraží v Povrlech, kde už na nás čekal pan Klimeš s dodávkou. Byl tak hodný, že nám odvezl a přivezl všechna zavazadla a my se s nimi nemuseli táhnout. Jen jak se děti s rodiči rozloučily, naše námořnická výprava mohla vyplout. Dojeli jsme do Děčína, kde jsme přestoupili do nového německého vlaku, kterým jsme jeli až do České Kamenice, kde jsme z důvodu výluky museli vystoupit. Pro nás to ale nebyl žádný problém, přestoupili jsme do mikrobusu, který nás odvezl až do Kytlice. Cesta

uplynula jako voda a my jsme se nacházeli v krásné přírodě. Ještě krásnější snad byl penzion, ve kterém jsme byli ubytovaní. Vše nově zrekonstruované, opravené, čisté. Co nás mile překvapilo, byla výborná domácí kuchyně. Hned na uvítanou nás paní kuchařka pohostila kuřecím vývarem a rajskou omáčkou s těstovinami. Děti se oblizovaly až za ušima, jak si pochutnaly. A takové dobroty nám vařili celý týden, až jsme měli výčitky svědomí, že přijedeme domů s několika kily „nahoře“. Spokojenost a dobrou náladu nám trochu kazilo špatné počasí. To nám opravdu nepřálo. Nebylo dne, kdy by nezapršelo. Tehdy byla ta vhodná chvíle na aktivity do místnosti. Ať už to byla výroba námořnických triček a čepic, skládání papírové loďky, zpívání námořnické hymny, plnění úkolů nebo třeba kreslení námořníků, všechno děti moc bavilo. Opravdu hezky jsme měli ve středu, tak jsme hned po snídani vyrazili na pořádný průzkum okolí. Připadali jsme si jako v pohádce, příroda kolem nás jen kvetla. Došli jsme až ke krásnému rybníčku, kde to vypadalo, jako z nějakého filmu. Dětem se také velmi líbilo stádo koní, které jsme měli přímo nad penzionem. Ve čtvrtek jsme uspořádali den dětí, který měl být původně venku, ale kvůli deštivému počasí jsme ho museli přesunout dovnitř. Děti plnily námořnické úkoly a na konci je čekala sladká odměna, kterou si musely ale najít. Celý týden jsme si opravdu užili se vším všudy a možná právě často zmiňovaný déšť nám simuloval situaci, se kterou se můžeme setkat na moři a která většinou netrvá jeden den. Všech 12 námořníků to zvládlo lépe jak na jedničku a zasloužilo si tak „námořnický diplom“. Doufáme, že si to v příštím roce v Kytlici zopakujeme, tentokrát snad s lepším počasím.

Lucka Šípková

Touto cestou také ještě jednou děkujeme rodičům Peřichovým za zakoupení triček pro malé námořníky a rodičům Klimešovým za odvoz všech zavazadel tam i zpět.

Iva a Olča

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme našim rodičům za celoroční spolupráci, za pomoc na akcích, v centrech aktivit a za sponzorské dary, které nám poskytli. Všem dětem a rodičům přejeme krásné prázdniny a dovolenou, budoucím prvňáčkům úspěšný start do další etapy svého života.

Kolektiv MŠ

Soutěž pro mateřské školy – Plamínek

Jako každý rok, i letos se na Lidickém náměstí v Ústí nad Labem konala hasičská soutěž pro mateřské školy z Ústí nad Labem a okolí s názvem Plamínek. Naše mateřská škola se zúčastnila ve složení: Samík Janich, Mareček Šíp, Pét'a Vincenz, Anička Krunchíková, Samík Kubín a Kryštůfek Klimeš.

Děti poctivě ve školce trénovaly, tak jsme šli do soutěže s velkými nadějemi. Před začátkem soutěže se děti poradily u každé z disciplín, jaká bude nejvhodnější taktika.

První disciplína nám vyšla na jedničku. Štafeta a následné šroubování hadice a proudnice na rozdělovač dětem skvěle vyšla. Z druhé disciplíny jsme měli velký respekt. Hod hadicí na kuželky ... První dva pokusy nám sice nevyšly, ale pak se chopil hadice zkušený hasič Mareček a shodil pět kuželek z deseti. Následoval Kryštůfek, který shodil tři kuželky. Družstvo jásalo ☺ Na poslední disciplínu se děti hodně těšily. Běh a následné shazování plechovek vodou bylo to pravé hasičské dobrodružství.

Celkově jsme byli s našimi výkony spokojeni a doufali jsme, že z toho „cinkne“ nějaká ta medaile. Soutěže se zúčastnilo celkem 16 mateřských škol a my jsme v této velké konkurenci skončili na krásném **2. místě**. Děti byly nadšené, neboť kromě krásných medailí, diplomu a poháru, vyhrály obrovského plyšového medvěda a odnesly si krásné zážitky ☺

maminka Monika Vincenzová

Mamince Monice Vincenzové děkujeme za nafocení celé akce a také za pozvání všech do McDonaldu, kde jsme naše vítězství pěkně oslavili!

Iva a Olča

